

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.404 van 23 januari 2012
in de zaak A. 200.604/X-14.737.**

In zake : de c.v.b.a. COLIM (de oorspronkelijk verzoekende partij tot tussenkomst)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Pieter-Jan Defoort en Sofie De Maesschalck
kantoor houdend te 9000 GENT
Kasteellaan 141
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering (de oorspronkelijk verwerende partij)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Yves François
kantoor houdend te 8790 WAREGEM
Eertbruggestraat 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

De oorspronkelijk verzoekende partijen :

1. Koen DEJAEGHERE
 2. Jacques WYLIN
- bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marleen Ryelandt
kantoor houdend te 8000 BRUGGE
Filips de Goedelaan 11
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 12 oktober 2011, strekt tot de intrekking van de schorsing van de tenuitvoerlegging, bij arrest nr. 215.384 van 28 september 2011, van het besluit van 28 maart 2011 van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport houdende intrekking van het ministerieel besluit van 17 juni 2010, inwilliging van het beroep van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar, vernietiging van de

beslissing van 5 maart 2009 van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende voorwaardelijke afgifte van een vergunning aan de n.v. Okay, afgifte aan de n.v. Okay van de voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een polyvalent handelsgebouw met bijbehorende parking en groenaanleg op een perceel gelegen te Ledegem, Gullegemsestraat, kadastraal bekend sectie A, nrs. 815/2 en 815/b en verwerping van het beroep van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ledegem.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 215.384 van 28 september 2011 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ingewilligd.

De oorspronkelijke verzoekende partijen hebben een nota ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 december 2011.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Liesbet Linthout, die loco advocaten Pieter-Jan Defoort en Sofie De Maesschalck verschijnt voor de c.v.b.a. Colim, en advocaat Marleen Ryelandt, die verschijnt voor de oorspronkelijke verzoekende partijen, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies, gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Voor het feitenrelaas wordt verwezen naar de weergave in 's Raads arrest nr. 215.384 van 28 september 2011 (hierna: het schorsingsarrest).

IV. Onderzoek van het verzoek tot intrekking van de schorsing

A. Standpunt van de partijen

4. De verzoekende partij, die verzoekende partij tot tussenkomst was in de schorsingsprocedure, voert ter rechtvaardiging van de gevorderde intrekking aan dat haar verzoek tot tussenkomst met het gewraakte arrest ten onrechte wegens laattijdigheid werd afgewezen na de vaststelling dat haar verzoek tot tussenkomst werd ingediend met een op 7 juli 2011 ter post aangetekende verzoekschrift terwijl de termijn om tussen te komen in dit administratief kort geding was verstreken op 6 juli 2011. De verzoekende partij stelt dat haar verzoek tot tussenkomst niet op 7 juli 2011 maar op 6 juli 2011 en derhalve tijdig werd ingediend. Ter staving van deze stelling voegt de verzoekende partij in het rechtsplegingsdossier het afgiftebewijs van een aan de Raad van State aangetekende zending op 6 juli 2011 en een uittreksel van bpost (e-tracker) waaruit blijkt dat de aangetekende zending op 6 juli 2011 in ontvangst werd genomen. De verzoekende partij besluit dat haar verzoek tot tussenkomst wel ontvankelijk was en dat er “op basis van deze voorgelegde stukken (...), om redenen van rechtszekerheid, voldoende redenen (zijn) om het arrest van 24 mei 2011 (...) in te trekken, de debatten te heropenen en de zaak opnieuw vast te stellen”.

5. De oorspronkelijke verzoekende partijen voeren aan dat de vordering tot intrekking niet ontvankelijk is “wegens gebrek aan machtiging van de raad van bestuur van de cvba Colim”.

B. Beoordeling

6. Volgens artikel 17, § 2, derde lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kunnen de arresten waarbij de schorsing werd uitgesproken, worden ingetrokken of gewijzigd “op verzoek van de partijen”. In casu is de verzoekende partij te beschouwen als een “partij” wat betreft het voorliggende geschil omtrent de ontvankelijkheid van haar tussenkomst in het administratief kort geding. Wanneer laatstgenoemde na de betekening van het gewraakte schorsingsarrest een vordering tot intrekking ervan instelt op grond van het middel dat haar verzoek tot tussenkomst ten onrechte niet ontvankelijk werd verklaard, dan dient zij geen nieuwe rechtsvordering in waarvoor zij een beslissing van haar bevoegd orgaan moet overleggen. De raadsman van de verzoekende partij kan dan louter op grond van zijn algemene vertegenwoordigingsbevoegdheid de intrekking van het bedoelde arrest vragen.

De exceptie wordt verworpen.

7. In haar advies over het desbetreffende ontwerp van wet heeft de afdeling wetgeving van de Raad van State met betrekking tot het voormelde artikel 17, § 2, derde lid opgemerkt dat “(...) de schorsing van de tenuitvoerlegging van de administratieve handeling en de andere voorlopige maatregelen vóór de beslissing ten gronde (moeten) kunnen worden opgeheven of gewijzigd als ze niet meer gerechtvaardigd zijn” (Gedr. St. Senaat, 1990-1991, 1300-1, blz. 40). In de memorie van toelichting van het wetsontwerp wordt gezegd dat deze maatregelen “kunnen worden opgeheven of gewijzigd als ze niet meer gerechtvaardigd zijn” (idem, blz. 25). De minister heeft tijdens de bespreking in de Senaatscommissie verduidelijkt dat “de schorsing moet kunnen worden opgeheven wanneer zij niet meer verantwoord is, bijvoorbeeld omdat de gegevens van de zaak veranderd zijn” en dat “de hypothese die hier geregeld

wordt (...) dus niet die van de verbetering of rechtzetting van arresten (is)” (Gedr. St. Senaat, 1990-1991, 1300-2, blz. 10).

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet moet worden afgeleid dat de opheffing van de schorsing alleen mogelijk is wanneer nieuwe feiten, hetzij in rechte, hetzij in feite zich voordoen, of, wanneer de omstandigheden zodanig veranderd zijn dat de schorsing of de andere voorlopige maatregelen die door de Raad van State bevolen zouden zijn, niet meer adequaat zijn. De arresten waarin uitspraak wordt gedaan over een vordering tot schorsing of tot het bevelen van voorlopige maatregelen hebben gezag van gewijsde en kunnen niet buiten de omstandigheden die uitdrukkelijk door de wetgever geformuleerd zijn gewijzigd worden, welke omstandigheden in geval van twijfel in enge zin geïnterpreteerd dienen te worden.

De vordering tot opheffing van de schorsing, die de niet erg geschikte benaming “intrekking” heeft gekregen in artikel 17 van de gecoördineerde wetten en in het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, vormt geen rechtsmiddel waardoor, zoals bij verzet of hoger beroep, een geschil waarover reeds een eerste uitspraak is gedaan, een tweede keer aan de rechter kan worden voorgelegd.

8. De “redenen van rechtszekerheid” die de verzoekende partij met de voorgelegde bewijsstukken aanvoert vormen geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden als hiervoor bedoeld. De verzoekende partij beweert dat trouwens ook niet.

De vordering wordt afgewezen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering tot intrekking van het arrest nr. 215.384 van 28 september 2011.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drieëntwintig januari 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Roger Stevens